

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)
ר' נ' ר'

בפני כבוד השופטת הילה גורביץ שינפלד

בעניין הקטין: א.נ. ת"ז -----

התובעת: ד.נ. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד אלי פריינד

נגד

הנתבע: י.נ. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד אייל גבע

פסק דין

תביעה למזונות קטין מאביו שהוא אברך הטוען כי תורתו אָמְנוּתוּ.

הצדדים וטענותיהם:

1. הצדדים יהודים, נישאו זל"ז כדמו"י ביום 19.02.17.

2. במהלך הנישואין נולד הקטין א.נ. ו. יליד 21.11.2017.

3. הצדדים נפרדו ביום 08.07.2018 לאחר שעתרה התובעת בתובענה מכוח חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 ובהמשך התגרשו זמ"ז בגט פיטורין.

4. ביום 20.09.18, הגיש הנתבע תביעת גירושין לבית הדין הרבני האזורי.

5. התובעת טענה כי מתחילת נישואי הצדדים הנתבע נהג בכוחניות ובאלימות מילולית וגם השפילה לאחר שפוטרה, כשאמר כי הנישואין הם מכח טעות. נטען כי לאחר לידת הקטין, אמר הנתבע לקטין אמירות כגון: "חבל שנולדת", "נולדת בטעות" ועוד. נטען כי הנתבע רשום כאברך אך עבד "באופן לא רישמי". עוד נטען כי עול ניהול הבית ופרנסת הבית היה על כתפי התובעת. נטען כי כ-4 חודשים טרם הגשת התביעה, בתאריך 08.07.2018, לאחר שחשה התובעת בסכנה מוחשית לה ולקטין, פנתה בבקשה למתן צו הגנה והצדדים הפרידו מגוריהם.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

1 עוד נטען כי כל עול גידול הקטין נופל על התובעת לבדה מאחר והנתבע מתנכר לקטין וגם טוען
2 כי אינו אביו, חרף בדיקות לסיווג רקמות שערכו הצדדים מחוץ לכותלי בית המשפט, והתובעת
3 נעזרת בהוריה ושכרה דירה בבניין בו הם מתגוררים תמורת שכ"ד בסך 1,500 ₪ לחודש.

4
5 אשר להשתכרות הצדדים, נטען כי התובעת עובדת קבלן בחברת ---- ושכרה החודשי הממוצע
6 הוא בסך 6,400 ₪. אשר לנתבע נטען כי הוא זכאי למלגת לימודים בסך שאינו ידוע, וגם משתכר
7 סכומים נאים במזומן מעבודתו כסופר סת"ם, בכתובת תפילין ובכתובת מזוזות, וגם מעבודתו
8 כנהג אשר מסיע רבנים ואינו ממצה את פוטנציאל השתכרותו.

9
10 התובעת עתרה בתביעתה למזונות הקטין בסך 3,500 ₪ לחודש, כשסכום זה כולל סך 2,000 ₪
11 בגין מזון וכלכלה, סך 600 ₪ בגין ביגוד והנעלה, סך 500 ₪ בגין טיטולים ומשחות וסך 400
12 ₪ בגין צעצועים ומשחקים. עוד עתרה התובעת למדור והוצאותיו בסך 2,650 ₪ ולתשלום
13 מחצית מהוצאות חינוך ומחצית מהוצאות בריאות - החל ממועד יציאתה מהדירה בה התגוררו
14 הצדדים במשותף. בתצהירה טענה התובעת כי הוצאותיה עבור הקטין הם לכל הפחות בסך
15 1,600 ₪ לחודש, ונוסף על כך עליה לשאת בהוצאות שמרטפות בסך 550 ₪ לחודש. בסיכומי
16 התובעת לא פורטו לא הצרכים הנטענים ולא הסכומים הנתבעים.

17
18 6. הנתבע הכחיש טענות התובעת וגם הכחיש אבהותו לקטין. נטען כי מחישובים שערך הנתבע
19 בדבר מועדי התעברות, הקטין אינו בנו. אשר לקרע בין הצדדים, טען כי התובעת היא זו שנהגה
20 באלימות מילולית כלפי הנתבע. הנתבע הכחיש מכל וכל את האמירות כלפי הקטין המיוחסות
21 לו וטען כי הטענות הועלו על-מנת לזכות ביתרון ורחמי בית המשפט. נטען כי נישואי הצדדים
22 היו קצרים ומלכתחילה היה ברור שהנתבע אברך, התובעת עובדת ופרנסת הבית עליה, אך
23 התובעת דרשה שהנתבע יבצע את עבודות הבית חרף לימודיו התובעניים בכולל. אשר לצווי
24 ההגנה – נטען כי הוגשו לצורך נקיטת הליך גירושין, אותו תכננה התובעת מבעוד מועד.

25
26 נטען כי התובעת מתגוררת אצל הוריה, משתכרת סך 8,600 ₪ ברוטו לחודש בצירוף הטבות
27 ושכרה החודשי נטו 7,500 ₪ ותשוב לעבוד שעות נוספות ובהתחשב בנקודת הזיכוי, שכרה
28 יהא סך 8,000 ₪ נטו לחודש, ולכך יש להוסיף את קצבת הילדים. נטען כי הנתבע תלמיד ישיבה
29 "שתורתו אומנותו" והוא מתקיים אך ורק מקצבה חודשית בסך 1,200 ₪, משלם 1,000 ₪

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

לחודש החזר הלוואה, מתגורר אצל הוריו ומשקיע את מירב מרצו בלימודיו בלבד, ומקבל תמיכה מאחיותיו. הנתבע טען כי לא עסק בכתיבת מזונות כדרך קבע, אלא באופן חד-פעמי.

ביחס לצרכי הקטין נטען כי הצרכים הנתבעים מופרזים ואינם מגובים באסמכתא, כי התובעת חיה חיי מותרות ובילויים שלא כפי רמת החיים בה חיו הצדדים – "בינונית ומטה", ותובעת לחייב את הנתבע בהוצאות השמרטפות. עוד נטען כי התובעת מקבלת ביגוד וההנעלה של הקטין מקרובי משפחתה באופן סדיר והקטין אוכל ארוחותיו במעון ו/או אצל הורי התובעת. הנתבע עתר לפסיקת מזונות הכרחיים בלבד, קיזוז קצבת הילדים ונקודות הזיכוי, חלוקת יחס הוצאות החינוך והבריאות החריגות בשיעור 85% התובעת ו-15% הנתבע ולא לפסוק מדור.

7. בהחלטתי מיום 16.01.19, פסקתי, על חשבון מזונות זמניים ומדור הקטין, סך 1,300 ₪ לחודש. עוד נקבע כי ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך החריגות של הקטין לרבות מעון, לאחר הפחתת המענק המשולם על-ידי המוסד לביטוח לאומי וגם יישאו, בחלקים שווים, בהוצאות הבריאות החריגות שאינן מכוסות על-ידי קופת החולים או הביטוח הרפואי.

דיון והכרעה:

8. בטרם אפסוק מזונות הקטין – יש לבחון טענת הנתבע כי אינו אבי הקטין.

9. סמכותי לדון בטענתו זו היא בגררא, לשם פסיקת מזונות ולזאת בלבד. ראו ע"א 421/54 עטייה נ' פורטונה, פד"י ט 1205, 1209.

10. לגוף הטענה, הואיל והנתבע רשום כאבי הקטין, נטל השכנוע על כתפי הנתבע להוכיח כי אינו אבי הקטין. השווה תמ"ש (י-ם) 35350-11-11 פלונית ואח' נ' פלוני מיום 05.10.14.

11. הנתבע לא עמד בנטל. לא רק שלא הוגשה תביעה מטעם הנתבע (מבלי להביע עמדה אשר לסיכוייה נוכח הוראות חוק מידע גנטי, התשס"א–2000), אלא שטענתו עלתה לראשונה בקדם המשפט כאן, ולא בכתב הגנתו או בהליכים בבית הדין הרבני שקדמו להליך כאן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

12. למעשה, למעט טענה כללית וסתמית כי התרועעה לא מעט במקומות אחרים בזמן הנישואין, לא הובאה ראייה לסתור את רישום האבהות או את החזקה הנגזרת מהכלל ההלכתי "רוב בעילות אחר הבעל". אמנם בית משפט זה אינו כבול לכלל ההלכתי אך כלל זה מקים חזקה שיש להביאה בחשבון במדרג הראיות. ראו לעניין זה, עמ"ש 24955-03-11 נ' ואח' נ' ה', מיום 28.08.2012 סעיף 64 לפסה"ד וגם ע"א 405/89 זכאי ששון נ' רחל ששון, מיום 11.06.89.

וראו גם כי בבית הדין הרבני האזורי התייחס הנתבע לקטין כבנו – מוצג ת/4, שם בסעיף 5 לתגובת האב שהוגשה בבית הדין הרבני, בהתייחס לזמני השהות המוצעים, כתב הנתבע כי:

"הסדרי הראיה המוצעים לאב במתכונת זו שיראה את בנו פעם בשבועיים במרכז קשר הינה חוויה משפילה וכואבת עבורו בפרט שלצורך זה נדרש ממנו להגיע עד חיפה בתחבורה ציבורית דבר שמוסיף להשפלתו כאב שהיה מאוד דומיננטי בחיי בנו." (ההדגשה של ה.ג.ש)

אעיר כי הצדדים פנו לבדיקת סיווג רקמות באופן פרטי, אך תוצאות הבדיקה אינן בפני וממילא גם אינן קבילות.

13. על כן, לשם הכרעה בתביעת המזונות, אני דוחה את טענת הנתבע כי אינו אבי הקטין.

14. בהתאם לסעיף 3 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959, חיובו של אדם במזונות ילדיו הקטינים נבחן על פי הדין האישי החל עליו. וכך נקבע בסעיף 3 הנ"ל:

"(א) אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה.
(ב) אדם שאינו חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, או שלא חל עליו דין אישי, חייב במזונותיהם, והוראות חוק זה יחולו על מזונות אלה."

15. הנתבע יהודי ועל כן, על פי הדין האישי, הוא חב במלוא צרכיו ההכרחיים של הקטין בעת היותו מקטני קטינים ועד גיל 6 של הקטין. חיוב זה עצמאי ומוחלט, לא תלוי בהכנסות התובעת או במצבו הכלכלי של האב או הקטין. ראו ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו, פד"י לו (3) 457, 449, וכן בע"מ 919/15, בע"מ 1709/15 פלוני נ' פלונית, מיום 19.07.2017.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

מגיל 6 ואילך, חבים ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם הקטינים מדין צדקה. יחס החלוקה בין
ההורים יקבע על פי יכולותיהם הכלכליות, מכל המקורות שלרשותם, לרבות שכר עבודה ונכסים
אחרים, בהינתן משקל לחלוקת זמני השהות בפועל ומכלול נסיבות המקרה. ראו רמ"ש (מרכז)
14655-06-17 ד.ק. נ' ד.ק. מיום 29.06.17 וגם בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, מיום
19.07.17 בעמוד 119:

"בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין
צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות
היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה,
בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות
המקרה".

16. בכלל צרכים הכרחיים בהם חב האב חבות מוחלטת, נכללים מזון, לבוש, הוצאות מדור והוצאות
רפואיות המכוסות על ידי קופות החולים. לצרכים אלו ייתכן ויוספו הוצאות מיוחדות של הקטין.
לעניין הוכחת ההוצאות הנדרשות נפסק כי כאשר העובדות אינן שלמות וחומר הראיות אינו
מאפשר קביעת ממצאים ברורים, בית המשפט יאמור את הצרכים על פי ניסיון החיים של השופט
היושב בדין. ראו ע"א 687/83 מזור נ' מזור ל"ח(3) 29, 33, ע"א 93/85 שגב נ' שגב פד"י ל"ט
(3) 822, 828, ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פד"מ(1) 69, מיום 20.01.86.

17. מעבר לצרכים ההכרחיים, חבים ההורים מדין צדקה.
חלוקת המזונות מדין צדקה תיעשה על ידי איזון כל הכנסות התא המשפחתי למול הצרכים
והיכולות של הקטין והוריו. ראו בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה סעיף 5 לפסה"ד מיום
08.06.2005, בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי סעיף 6 לפסה"ד מיום 02.10.2005, ע"א 591/81
פורטוגו נ' פורטוגו, פד"י לו (3) 449, 462.

18. ומה הוא הסכום שיש בו לספק צרכי הקטינים? תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח
ככל תביעה אחרת ועל ההורים לספק לילדיהם את רמת החיים אליה הורגלו. ברע"א 324/88
אדר נ' אדר, פד"י מב (3) 347, 351 נפסק:

"הלכה בידינו כי, מצד הדין, חייב האב לספק לילדיו הקטינים מזונות
לפי צרכיהם ההכרחיים, ומדין צדקה חייב האב לספק לילדיו את
האמצעים הדרושים לשם קיום רמת החיים אשר הם הורגלו אליה או
שהם ראויים לה. החובה מדין צדקה ושיעורה של חובה זו תלויה
ביכולתו של האב..."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

19. מצאתי כי טענת הנתבע שהסכומים הנתבעים נטענו על דרך ההפרזה וללא אסמכתאות, נכונה. 1
אלא שגם טענות הנתבע אשר לסכומם של צרכי הקטין נטענו בכלליות וללא ראיות לתמוך בהן 2
כך שגם בטענותיו לא יכולתי להיעזר. ראו למשל טענת הנתבע כי ידוע לו שהתובעת מקבלת את 3
כל הביגוד וההנעלה של הקטין. 4
20. בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת מה הן הוצאותיה החודשיות לצרכי הקטין. והעידה, בעמוד 5
10 שורות 14-35, כי היא מוציאה סך 200 ₪ לחודש עבור טיטולים ומטרנה, עבור משחקים 7
ובילויים 100-130 ₪ לחודש, עבור תרופות 100 ₪ לחודש ותשלום למעון סך 937-947 ₪ 8
לחודש. התובעת העידה כי אין בידה קבלות עבור התרופות, ראו לעניין זה עמוד 11 שורות 9-1. 9
בהמשך, בעמוד 11 שורות 10-19 העידה כי היא נושאת גם בתשלום סך 300-400 ₪ לחודש, 10
עבור שמרטפות בעת שהיא יוצאת ללימודי נהיגה, לפגוש חברות או עושה כושר גופני. 11
כאשר נשאלה התובעת אודות משיכות במזומן מחשבונה, כפי שהשתקפו מדפי החשבון, השיבה 12
כי מדובר בתשלומים שחלקם עבורה - כגון שיעורי נהיגה (עמוד 12 שורות 28-30), הופעות 13
וערבי נשים - 3 פעמים בחודש (עמוד 12 שורות 22-23) וכל ההוצאות הקבועות עבור הקטין 14
ועבורה, כגון בגדים, חשבונות מים, חשמל ושכירות מפורטים בדפי החשבון (עמוד 12 שורות 15
10-11) אך הסכומים לא פורטו מעבר למצוין בפסקה הראשונה של סעיף זה לעיל. 16
21. טענת התובעת כי היא נאלצת לשלם עבור שרותי שמרטפות הועלתה לראשונה בתצהירה בסעיף 17
34, עם זאת בית המשפט בתוך עמו יושב ועל כן ברור כי הוצאה זו היא חלק מההוצאה ההכרחית 18
עבור הקטין, אם כתשלום לשמרטפות ואם כדמי טיפול. 19
22. בהתייחס לשכר הדירה, העידה כי ההסכם החלקי שצורף כשהוא מציין את שם אביה, היה למעשה 20
זכרון דברים לשכירת הדירה הצמודה לדירת הוריה (קיר משותף), כי שכירת הדירה נעשתה על- 21
ידי מתווך וכי היא נושאת בתשלום שכ"ד הכולל חשבונות בסך 1,500 ₪ לחודש. ראו עמוד 6 22
שורה 31 ואילך, עמוד 8 שורות 22-28 וגם עמוד 11 שורה 30 ואילך. בסעיף 30 לתצהירה צירפה 23
טבלה המפרטת את התשלומים ששילמה עבור שכ"ד ותיקונים בדירה וחזרה והסבירה את הטבלה 24
המתייחסת לתשלומים מדפי חשבונה, בעדותה. ראו עמוד 8 שורה 31 ואילך. 25
23. הנתבע כלל לא טען לסכומים ולא הוכיח גובה הצרכים לפי גרסתו. 26
27
28
29
30
31
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

אשר לשכר הדירה, הנתבע הצביע על כי ההסכמים שצורפו מעלים תהיות, על כי התובעת אישרה בעדותה כי שינתה את שם השוכר לשמה, בכתב-ידה, וטען כי בפועל מתגוררת התובעת בבית הוריה ועל כן אין לה הוצאת מדור.

24. כאשר צרכי הקטין לא הוכחו, מוסמך בית המשפט לאמור את צרכיו על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים, כפי שהוכחו בפניו. בית המשפט בתוך עמו הוא יושב, ראו לעניין זה: ע"א 680/82 נחום נ' נחום, פ"ד לז(4) 667; ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 29, 33; ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פ"ד מ(1) 69; ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825, 825 ועוד.

25. צרכיו הבסיסיים של ילד אחד, ללא מדור, הוערכו בשנת 2003 בסך 1,150 ₪. ראו בר"ע (ת"א) 1895/02 ב.ג. נ' ב.ג., מיום 20.01.2003 פסקה ד' לפס"ד השופטת שטופמן:
"הלכה פסוקה היא כי צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ושהם בידיעה הכללית השיפוטית, עומדים על סך של 1,150 ₪ ללא הוצאות מדור וללא הוצאות גן".

26. בעמ"ש (ת"א) 1057/09 ש.א. נ' ד.ג., הרכב בראשות השופט שנלר מיום 17.10.2010, נאמר כי בחלוף הזמנים ובשל השינויים סכום הצרכים ההכרחיים הוא בסך 1,250 ₪. כיום יש האומדים צרכים אלו בסך 1,300-1,400 ₪ לחודש. ראו עמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א. מיום 26.03.2015 שאוזכר לעיל בפסקה 10 עמוד 21 וגם בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, מיום 19.07.2017.

בסעיף 22 לפסק הדין של כב' השופט ע' פוגלמן המפרט שם כי הצרכים ההכרחיים המינימליים כוללים צרכי מינימום כגון מזון, ביגוד והנעלה בסיסיים, חינוך פורמלי, ביטוח בריאות ותרופות שגרתיות ויש לכמתם בסך 1,300-1,400 ₪ לחודש לקטין ללא צרכים מיוחדים. עוד נפסק שם כי לכך יש להוסיף גם את חלקם היחסי של הקטינים בעלות המדור של התובעת הכוללת את שכר הדירה ואת עלויות החזקת הדירה, שליש עד מחצית מההוצאות.

27. "מזונות סף" כשם כן הם, הם סף מינימום ואמת מידה אך אינם כובלים את שיקול דעתו של בית המשפט לפסוק כל מקרה לנסיבותיו. ראו בע"מ 8542/10 פלוני נ' פלונית, מיום 29.12.2010 והשווה עמ"ש (ת"א) 1180-05-14 א.א. נ' מ.א. עמוד 4, מיום 26.3.2015.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

28. במקרה כאן, על פי נסיון החיים ולאחר שבחנתי את רמת החיים לה הורגל הקטין והוצאות התא המשפחתי כפי שעלה מהמסמכים והראיות שהונחו בפני, אני אומדת את צרכי הקטין שהם תלויי שהות בסך 1,400 ₪ וסך 300 ₪ בגין צרכים שאינם תלויי שהות. הצרכים ההכרחיים מוערכים על ידי בסך 1,300 ₪ (ללא מדור).

29. יכולתה הכלכלית של התובעת: התובעת מפתחת תוכנה, אשר מועסקת כעובדת קבלן בחברת רפא"ל. שכרה החודשי הממוצע לתקופה מחודש 3/2018 ועד לחודש 10/2018 (לא כולל חודש 5/18 שלא צורף) הוא סך 7,049 ₪ נטו.

נוסף על כך, מקבלת התובעת קצבת ילדים בסך 152 ₪ לחודש.

אשר לשכר הדירה בו היא נושאת, מצאתי טענות התובעת בעניין זה מהימנות. אמנם, ספק בעיני אם המסמך הראשון שצורף כנספח ג' סעיף 26 לתצהיר התובעת מהיימן במובן זה שכל הנראה מדובר במסמך שאינו רלוונטי להליך כאן ונועד לייצר מצג, אך, נתתי אמון בעדות של התובעת כי בגין הדירה בה היא מתגוררת, באותו בניין בה מתגוררים הוריה, היא נושאת בתשלום שכר דירה וחשבונות בסך כולל של 1,500 ₪ לחודש כפי שעלה גם מהסכם השכירות השני שצורף, כנספח ד' לתצהיר התובעת.

לא נעלם מעיני כי התובעת לא ידעה לציין מי המשכיר, ראו עמוד 7 שורות 14-5, אך לכך ניתנה לכך הסבר בשורות 17-25, כי השכרת הדירה נעשתה בסיוע צד ג'. זאת ועוד, בהסכם הוראה אשר מתירה פתיחת פתח בין שתי הדירות (דירת הוריה הסמוכה), מספרי הדירות השונים, המונה נפרד וחשבונות הדירה והתשלומים מחשבון התובעת – להם ידעה התובעת לתת הסבר (הפחתת תיקונים) ומהימנות התובעת בעדותה בעניין זה.

על כן, יש להפחית מהכנסתה הפנויה את הוצאות המדור בהן היא נושאת. מנגד, יש להוסיף להכנסה, פקדון בסך 48,000 ₪ שבחשבונה - ראו עמוד 12 שורות 21-20 וזכויות סוציאליות שנצברו על שמה במסגרת עבודתה, כעולה מתלושי השכר.

על כן אני מעמידה הכנסתה הפנויה של התובעת על סך 6,500 ₪ נטו לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

30. יכולתו הכלכלית של הנתבע: הנתבע אברך ש-"תורתו אומנותו". גמלתו החודשית היא סך 1,200 ₪ והוא טען כי אין לו מקור הכנסה מעבר לכך. לא נתתי אמון בטענתו ובעדותו בעניין זה. מהראיות עלה כי הנתבע עוסק בעבודות שונות ומזדמנות, אם בהסעות, אם בכתיבה כסופר סת"ם וגם מתפרנס ממעשר שניתן לו על ידי צדדי ג' או בני משפחתו. אמנם לא הוכח כי הנתבע עוסק באופן קבוע בעבודה נוספת, אך עדותו כי אינו עובד מעבר ללימודיו לא עשתה עלי רושם מהימן והסבריו אשר להפקדות המזומן בחשבונו היו מתחמקים. ראו עמוד 22 שורה 14 ואילך וגם עמוד 23 שורות 1-20. גם אם אין הנתבע עוסק בעבודה קבועה, אלא "חד פעמי" כלשונו, בעבודות, הוא משתכר מעבר לגמלתו.
- כך למשל העיד כי כסופר סת"ם הוא כותב מזונות וגם כתב מגילת אסתר. ראו עמוד 17 שורות 22-36 וגם עמוד 18 שורה 28 ואילך. בהמשך העיד כי אחי התובעת שילם עבור מגילת אסתר שכתב סך 1,000 ₪. ראו עמוד 19 שורות 17-20. כאשר נשאל מדוע הצהיר בסעיף 13 כי הוא כותב כתחביב ללא תמורה השיב: "שכחתי מזה. התכוונתי בכלליות". ראו לעניין זה עמוד 19 שורות 21-23. מנגד בהמשך העיד כי: "עשיתי כמה מזונות באופן חד פעמי". עמוד 19 שורות 28-30. מה גם שטענתו שמדובר בתחביב אינה תואמת את רמת החיים וההכנסה הנטענת לגרסתו, למול עדותו כי רכש ציוד כולל קלפים, דיו ואת כל המערכת לשם תחביב בלבד. ראו עמוד 20 שורות 16-21. ברי כי אדם המתפרנס מקצבה בסך 1,200 ₪ לא יוציא הוצאה זו לשם תחביב בלבד. זאת ועוד, הנתבע נשאל על עיסוקו בהסעת רבנים, עיסוק שלא אוזכר בתצהירו. במענה השיב הנתבע כי היה זה חד-פעמי ולא השיב לשאלה אם קיבל על כך שכר. ראו עמוד 20 שורות 22-33. לאמור יש להוסיף כי לנתבע חשבון חיסכון בו כספים בסך 7,000 ₪, עמ' 22 שורות 4-7. ברי כי מי שמתפרנס מקצבה בסך 1,200 ₪ לחודש לא יצבור חיסכון בסכום שכזה. ההסבר כי מדובר בחסכון עבור הקטין אינו תואם הטענה כי הקטין אינו בנו. ראו עמוד 22 שורות 4-8.
- נפסק כי יכולתו של אב לתשלום מזונותיהם ההכרחיים של ילדיו הקטינים אינה נקבעת רק על פי הכנסתו בפועל מעבודתו, אלא גם ממקורות אחרים העומדים לרשותו, לרבות רכוש, פוטנציאל השתכרות, כישורים וכו'. ראו ע"א 130/93 פרייס נ' פרייס פ"ד לח(2) 721, ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 147.
- על האב חלה חובה להתאמץ עד קצה גבול היכולת ולעשות כל שביכולתו לשם קיום חובותיו כלפי משפחתו, ראו גם ע"א 378/80 יצהר נ' יצהר פ"ד לה(1) 328, 329.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

33. האמור חל גם על תלמידי ישיבות ואברכים בהיותם אבות. ראו תמ"ש 27043/96 (ת"א) פלונית

נ' פלוני, מיום 16.06.2003 בסיפא בעמוד 8 לפסק הדין:

"אין זה מן הראוי שאדם ישב באוהלה של תורה ואילו אשתו ובתו יחזרו על הפתחים. כבר אמרו חכמים (קידושין, כ"ט ע"ב), "ריחיים בצוארו ויעסוק בתורה" - בתמיהה. הוזה אומר, מה טוב ומה נעים שאדם מצליח לעסוק בתורה ולצאת ידי חובת הריחיים שבצוארו, אבל אם אינו יוצא ידי חובת הריחיים - יעסוק בתורה, תוך התעלמות ממזונות אשתו וילדיו - בתמיהה. (וראה רש"י שם, ד"ה: "להו" ותוס', שם ד"ה: "הא"): אפשר והנתבע היה מצפה שאשתו תנהג בו כרחל אשת רבי עקיבא, אבל כנראה שהוא איננו מתייחס אליה ואיננו נוהג בה מנהג רבי עקיבא באשתו. נטל זה של פרנסת אשתו ובתו הקטינה איננו מוסר מעל כתפיו בהיותו מסתתר באוהלה של תורה. וראה ב"פסקי התוספות (הלכה נה): "כשישא אשה אין דרך לצאת לחוץ שצריך למשכן (נ"א: למשוך) עצמו לפרנסה".

צוטט בהסכמה בתמ"ש 24051/03 ת.ק. נ' י.ק. מיום 20.08.2006, בתמ"ש 754-09-14 פלוני נ'

פלוני, מיום 24.03.2015, בתמ"ש 21405-11-12 א. נ' א. מיום 18.01.2013 וגם בתמ"ש (ת"א)

44930-06 פלונית נ' אלמוני, סעיף 44 לפסק הדין מיום 31.12.2006. בפסקי הדין הובאו גם דברים

שנפסקו בבית הדין הרבני בהליך נ.א. 192, נ.ב. 143 אוהיון נ' אוהיון. וכך נכתב שם:

"נראה לי כי אין כל סיבה שלא לחייב את הבעל במזונות מינימאליים של אשתו וילדיו. אברך כולל אינו פטור מחיובי הבעל לאשתו וילדיו. מעולם לא שמענו כי לאברכים כותבים כתובה שונה מאשר לשאר האנשים. חיובו של בעל מזונות אשתו הוא גם בכתובה... גם חיובו לילדיו הוא מעיקר הדין, ובפרט שאחד הילדים הוא למטה משש שנים. נכונותן של נשים צדקניות ליטול את עול הפרנסה על כתפיהן בכדי לאפשר לבעל לעסוק בתורה לאחר הנישואין, היא התנדבות בלבד... אבל אם ישא אישה על מנת שלא יפרנס את הבנים בזה מסתבר שאין התנאי חל שהרי שאין זה זכות האישה לקבל מזונות עבור הילדים מה שחייב לזון בנים קטנים".

לאמור אוסיף כי גם אם יוצאו מהתיק מוצגים ת/1-ת/6 כעתירת הנתבע מאחר והתמונות של

עבודות הנתבע כסופר סת"ם לא צורפו מראש לתצהירה של התובעת ואיני סבורה שיש להוציאן,

לא תשתנה מסקנתי. לא הובאה בפניי כל ראיה לפיה הנתבע מוגבל מעבודה כלשהי וכי נמנע

ממנו להשיא הכנסותיו או לממש פוטנציאל השתכרותו. למעשה ההפך הוא הנכון. הוכח כי

הנתבע אינו מתמיד במקום לימודיו ואינו מי שמקדיש לילותיו כימיו ללימודיו, ראו עדותו

בעמוד 21 שורה 1-28, והוא בריא וכשיר. ראו עמוד 20 שורה 34 ואילך. ראו לעניין זה פסקה

5 לפסק הדין, בעניין ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד (1) 147 שאזכר לעיל, שם:

" יכולתו של הבעל לשאת במזונות אלה אינה נקבעת רק על-פי הכנסתו, המוגבלת ומצומצמת בנסיבות מסוימות או מטעמים מסוימים, אלא על-פי יכולתו למצות את כישוריו ולהגדיל את הכנסתו, ולא רק מהכנסתו מעבודה אלא גם ממקורות אחרים, כולל רכושו (ראה ע"א 130/83, ר"ע 142/83, 10234). "

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

1 אשר להוצאות הנתבע, לא הוצג דבר. הנתבע העיד כי הוא חי בבית הוריו ונסמך לשולחנם.

2
3 34. מהאמור עולה כי הנתבע, מדעת ומרצון, אינו מצטרף למעגל העבודה על אף שהוא בעל
4 פוטנציאל השתכרות ויש לו עיסוקים מגוונים ששכרם בצדם (הסעת רבנים בשכר, כתיבת מזוזות
5 ומגילות) וכן תכנית חסכון. אני מעריכה את יכולת ההשתכרות של הנתבע בסך 6,000 ש"ח נטו
6 לחודש, ואת הכנסתו הפנויה, לאחר מדור, כאשר יצא מבית הוריו, בסך 4,500 ש"ח נטו לחודש.

7
8 35. משמעות הדבר כי יחס יכולתם של הצדדים הוא שיעור של 52% התובעת ושיעור של 48%
9 הנתבע. אלא שבמקרה דנן כלל לא מתקיימים זמני שהות בין הנתבע ובין הקטין, בין היתר בשל
10 סירובו של הנתבע להכיר בקטין כבנו. יש להביא העדרם של זמני השהות בחשבון בעת פסיקת
11 שיעור החלקים במזונות, ועל כן חלקו של הנתבע במזונות הקטין הוא בשיעור 75%.

12
13 למזונות אלו יתווסף רכיב מדור עבור מדור, הוצאותיו ואחזקת מדור, בשיעור של 30% משכר
14 הדירה/משכנתא שישולמו על ידי התובעת עד לסך 450 ש"ח לחודש.

15
16 36. נפסק:

17
18 א. החל ממועד הגשת התביעה, ישלם הנתבע עבור מזונות הקטין באמצעות התובעת סך
19 1,600 ש"ח לחודש. התשלום ישלום ב-10 לכל חודש מראש עד הגעתו של הקטין לגיל 6.

20
21 ממועד הגעת הקטין לגיל 6 ועד הגעתו לגיל 18 או סיום לימודי התיכון לפי המאוחר מבין
22 השניים, ישלם האב למזונות הקטין סך 1,275 ש"ח לחודש.

23
24 בתקופת השירות הצבאי (חובה) או שירות הלאומי יעמדו דמי המזונות על שליש – כפי
25 גובה ערב תשלומם.

26
27 למזונות יתווסף סך השווה לשיעור של 30% משכר הדירה המשולם על ידי התובעת /
28 משכנתא עד לסך 450 ש"ח.

29
30 ב. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכנו
31 פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

1

2 ג. קצבת הילדים וכל קצבה המשולמת על-ידי המוסד לביטוח לאומי עבור הקטין תשולם
3 לאם בנוסף לדמי המזונות.

4

5 ד. החל ממועד הגשת התביעה, יישאו הצדדים בחלוקים שווים, בהוצאות רפואיות חריגות
6 מכל מין וסוג שהוא של הקטין, לרבות רפואת שיניים, אורתודנטיה, משקפיים/עדשות
7 מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה
8 רפואית אחרת אשר אינה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופת חולים, ובכלל זה
9 הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, א"כ ההחזר
10 מתקבל מביטוח פרטי הממומן על-ידי הורה אחד בלבד, שאז רק ההורה המממן זכאי
11 להחזר זה. כל הוצאה רפואית כנ"ל תיעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את
12 נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת מתועדת טרם הוצאת ההוצאה / קבלת
13 הטיפול, על-מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח
14 האסמכתא. הוצאות שהוצאו קודם לפסק הדין – על הצד המשלם לשלוח לצד שכנגד
15 הודעה בדואר רשום וזאת תוך 21 יום, שאם לא כן – יוחזק כמי שוויתר על ההוצאה.

16

17 ה. החל ממועד הגשת התביעה יישאו הצדדים, בחלוקה שווה בהוצאות החינוך של הקטין,
18 לפי רשימה סגורה כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום
19 ישירות למערכת / מסגרת חינוכית לרבות ועד הורים, חוגים, שיעורי עזר (על פי המלצת
20 הגורם הרלוונטי), תנועת נוער ותוכנית מצויינות. הכל, בקיזוז ההטבה שתקבל התובעת
21 מהמוסד לביטוח לאומי ו/או מהצד השלישי. הצדדים יישאו בעלות של חוג אחד לקטין
22 ומחזור קייטנה אחת בחופשת הקיץ וכן קייטנה אחת בפסח או סוכות – לפי בחירת
23 התובעת עמה שוהה הקטין מרבית הזמן. בטרם רישום לקייטנה, על הצדדים להסכים על
24 עלותה של הקייטנה, ובהעדר הסכמה - התשלום יהא בהתאם לעלות קייטנה עירונית /
25 מתנ"ס. הוצאות שהוצאו קודם לפסק הדין – על הצד המשלם לשלוח לצד שכנגד הודעה
26 בדואר רשום וזאת תוך 21 יום שאם לא כן – יוחזק כמי שוויתר על ההוצאה.

27

28 ו. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת בסעיפים לעיל והנוגעת לקטין, יישאו בה שני ההורים
29 בחלוקה שווה, ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת
30 המתועדת). הורה אשר יישא בסכום העולה על חלקו בגין ההוצאות המפורטות לעיל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 6002-11-18 (מזונות ומדור)

ר' נ' ר'

1 ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל,
2 וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת
3 דרישה בצירוף אסמכתא על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה תוך חצי שנה
4 לאחר ההוצאה. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך
5 עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

6
7 ז. כל הודעה או מידע או מסמך, הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה
8 השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "תקשורת מתועדת": דוא"ל / דואר
9 רשום או תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp) כאשר ההורה השולח איננו מחוייב
10 להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת
11 המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה
12 השני קיבל לידי את המידע / המסמכים.

13 מותר לפירסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.

14 המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליך שבכותרת.

15 ניתן היום, י' חשוון תשפ"א, 28 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

17 הילה גורביץ שינפלד, שופטת